

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๑ มิถุนายน ถึง ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔

1. ลองกอง

อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่

ระยะเก็บเกี่ยว

- หนอนกินใต้ผิวเปลือก

หนอนกัดกินทำลายอยู่ใต้ผิวเปลือก ลีกระหว่าง 2-8 มิลลิเมตร ตามกิ่งและลำต้น ทำให้ต้นเป็นปุ่มปม เมื่อหนอนระบาดมาก จะทำให้กิ่งแห้งและตาย ถ้าหนอนกัดกินตาดอกจะทำให้ตาดอกถูกทำลาย และผลผลิตลดลง

การป้องกัน

ใช้ไส้เดือนฝอย (*Steinernema carpocapsae*) อัตรา 50 ล้านตัวต่อน้ำ 20 ลิตร 1 ต้น ใช้น้ำ 2-3 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 15 วัน

**ควรพ่นไส้เดือนฝอยในตอนเย็น (หลังเวลา 17.00 น.) เพื่อหลีกเลี่ยงแสงอาทิตย์ ในกรณีมีอากาศแห้งแล้ง ควรพ่นน้ำเปล่าให้ความชุ่มชื้นก่อนพ่นไส้เดือนฝอย

2. ชิง

ระยะเจริญเติบโต

- โรคเหี่ยวหรือเหี่ยวเฉา (เชื้อแบคทีเรีย *Ralstonia solanacearum*)

อาการเริ่มแรก ใบแสดงอาการม้วนห่อ สีของใบซีดต่อมาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและแห้ง บริเวณโคนต้นมีอาการฉ่ำน้ำ ลำต้นเน่าหลุดออกจากเหง้าได้ง่ายและหักพับ แต่ไม่มีกลิ่นเหม็น หากตรวจดูที่ลำต้นจะพบส่วนของท่อลำเลียงน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำต้นมาตัดตามขวางแช่ในน้ำสะอาด ประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวคล้ายน้ำมันไหลออกมา

การป้องกัน

1. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้อีก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี
2. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า 20 เซนติเมตร จากผิวดินและตากดินไว้นานกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก
3. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค ควรรมดินเพื่อฆ่าเชื้อโรค โดยโรยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ 3 สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช
4. ใช้หัวพันธุ์ปลอดโรค
5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอหากพบต้นที่เริ่มแสดงอาการของโรคเหี่ยว ให้ขุดต้นนำไปทำลาย นอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
6. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลาย นอกแปลงปลูก

7. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค

3. สับปรด

ทุกระยะการเจริญเติบโต

- โรคยอดเน่า รากเน่า (เชื้อรา *Phytophthora* spp.)

อาการที่ต้น ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าข้ามมีสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาล สังกั้นเห็นเฉพาะตัว เมื่อถึงส่วนยอดจะหลุดโดยง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา

อาการที่ราก อาการเริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างนี้มากกว่าปกติและแห้งตายเข้ามาจากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาล เปื่อยและเน่า ดึงหลุดออกมาจากดินโดยง่าย

อาการที่ผล ผลมีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสีเขียวยิ้มผ่าดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสีน้ำตาล

การป้องกัน

1. เลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้อีก่อน
2. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรระบายออก
3. ใช้ส่วนขยายพันธุ์จากแหล่งที่ไม่พบการระบาดของโรค
4. ก่อนปลูกแช่จุก หรือ หน่อพันธุ์ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50-100 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสโฟนิก แอซิด 40% SL อัตรา 50-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15-20 นาที
5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นเริ่มแสดงอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ 4 ทุก 1 เดือน จำนวน 2 ครั้ง
6. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ 4 ลงดินบริเวณหลุมที่ขุด และต้นที่อยู่บริเวณโดยรอบ เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
7. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก
8. ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง